

Proverbis 8, 1-36

- 1 ¿No sentiu com crida (**khruxeij**) la Saviesa (**thn sofian**),
com aixeca la veu la intel·ligència (**fronhsij**)?
- 2 Dalt les altures, dominant la ruta,
a la cruïlla dels camins, es planta;
vora les portes d'accés a la ciutat,
a les seves entrades, proclama (**uimeitai**):
- 4 Us crido (**parakalw**) a tots vosaltres,
la meua veu (**enh fwnhn**) s'adreça a tothom.
- 5 Inexperts (**akakoi**), adquiriu sagacitat (**panourgian**);
adquiriu seny (**kardian**), els qui sou insensats (**oi`apaideutoi**).
- 6 Escolteu, que el meu parlar és franc
i sincera la meua paraula:
assaboreixo la veritat, i la maldat em fa fàstic.
- 8 No dic sinó paraules (**ta rhmata**) honestes:
no amaguen res de pèrfid ni de fals;
les troba clares qui les vol comprendre,
qui posseeix el coneixement (**gnwsin**) les troba justes.
- 10 Accepteu la meua formació (**paideian**), i no pas plata,
el coneixement (**gnwsin**) abans que l'or més preciós,
- 11 perquè la saviesa (**sofia**) val més que els corals,
cap pedra preciosa no s'hi pot comparar.
- 12 Jo, la Saviesa (**egw. h`sofia**), visc amb la sagacitat (**boulhn**),
conec la perspiciàcia (**gnwsin kai. ennoian**)
- 13 Qui venera el Senyor (**foboj kuriou**) odia el mal.
Orgull, arrogància, mal comportament i falsedat,
són coses que detesto.
- 14 Jo aconsello amb competència (**enh. boul. h. kai. asfaleia**),
posseeixo intel·ligència (**enh. fronhsij**) i força (**enh. iscu**j).
- 15 Gràcies a mi els reis regnen
i els sobirans promulguen lleis justes;
gràcies a mi governen els governants
i els magistrats jutgen amb justícia.
- 17 Jo estimo els qui m'estimen;
els qui per mi es deleixen, em troben.
- 18 Porto amb mi la riquesa i la glòria,
fortuna sòlida i prosperitat (**dikaiosunh**);
el meu fruit és millor que l'or més fi,
sóc més profitosa que la plata de llei;
- 20 jo camino amb qui practica la justícia (**en odoi j dikaiosunhj**),
amb qui segueix camins dreturers (**tribwn dikaiwmatoj**).
- 21 Procuro patrimoni als qui m'estimen,
els ompló de tresors.

- 22 El Senyor em posseïa (**ektisen me**) al començament,
abans de les seves obres, des de sempre.
- 23 Em va formar (**eqemeliwsen me**) a l'inici del temps (**pro. tou/
aiwñoj**),
des de l'origen (**en arch**), des del primer moment de la terra.
- 24 Em va infantar quan els oceans no existien
ni brollaven les fonts d'aigua viva.
- 25 Abans que s'assentessin les muntanyes,
abans dels turons, ja m'havia infantat (**genna/me**),
quan encara no havia fet l'amplària de la terra,
el primer grapat de fang dels continents.
- 27 Jo hi era quan desplegava la volta del cel
i marcava un horitzó a l'oceà;
quan a dalt penjaven els núvols
i contenia les aigües abismals;
quan imposava un límit a la mar
que les aigües no han de traspasar,
i quan senyalava els fonaments de la terra.
- 30 Jo era al seu costat com un mestre d'obres
i feia les seves delícies cada dia,
jugant davant d'ell sense parar.
- 31 Jugava per la terra que ell havia creat,
i m'era deliciosa la companyia dels homes.
- 32 Escolteu-me, doncs, fills:
feliços els qui segueixen els meus camins!
- 33 Accepteu de formar-vos i posareu seny;
no ho refuséssiu pas.
- 34 Feliç l'home (**makarioj anhr**) que m'escolta,
que vetlla cada dia al meu portal
vigilant el llindar de casa meua!
- 35 Qui em troba, troba la vida,
i el Senyor li concedeix el seu favor,
- 36 però el qui no em troba, es perjudica a ell mateix.
Els qui m'odien, estimen la mort.